

Stopień doktora	Nazwa uprawnionych szkół wyższych i wydziałów
21. nauk weterynaryjnych:	5) Wydziały: Chemiczny, Elektryczny, Mechaniczny, Włókienniczy Politechniki Łódzkiej; 6) Wydziały: Architektury, Budownictwa Lądowego, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Wodnego, Chemiczny, Elektryczny, Geodezji i Kartografii, Komunikacji, Lotniczy, Łączności, Mechaniczny-Konstrukcyjny, Mechaniczny-Technologiczny Politechniki Warszawskiej, 7) Wydziały: Chemiczny, Łączności Politechniki Wrocławskiej. Wydziały Weterynaryjne: a) Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, b) Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, c) Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu.

401

UCHWAŁA Nr 320 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1955 r.

w sprawie dyscypliny inwestycyjnej.

Celem pogłębienia zasad socjalistycznej gospodarki planowej w zakresie działalności inwestycyjnej oraz celem zapewnienia zgodności wykonywania planów inwestycyjnych zarówno pod względem rzeczowym, jak i finansowym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące podstawowe zasady dyscypliny inwestycyjnej:

1. Inwestorom wolno podejmować i prowadzić inwestycje limitowe wyłącznie w całkowitej zgodności rzeczowej z zatwierdzonym tytułem inwestycyjnym i w ramach określonego dla tytułu limitu inwestycyjnego.

2. Inwestorom i przedsiębiorstwom budowlano-montażowym wolno podejmować i wykonywać inwestycyjne roboty budowlano-montażowe wyłącznie w całkowitej zgodności z zakresem rzeczowym robót ustalonym w tytule inwestycyjnym i w ramach określonego dla tytułu limitu na roboty budowlano-montażowe.

3. Wszelkie roboty i usługi inwestycyjne (roboty budowlane i montażowe, prace pomiarowe i projektowe) wykonywane być mogą jedynie na podstawie uprzednio podpisanych umów między inwestorami a wykonawcami; umowy te, jak również wszelkie umowy dodatkowe, zawierane być mogą jedynie na kwoty mieszczące się w ramach limitów inwestycyjnych. Stronom zawierającym umowy nie wolno przystępować do ich wykonania przed przyjęciem ich do finansowania przez bank specjalny, stosownie do obowiązujących przepisów. Zasada powyższa nie uchyla możliwości wykonywania robót i usług na podstawie porozumień wstępnych w ustalonych odrębnymi przepisami okresach ulgowych.

4. Inwestycje polegające na robotach budowlano-montażowych mogą być włączane do planu inwestycyjnego, rozpoczynane i wykonywane jedynie w oparciu o prawidłowo zatwierdzoną dokumentację projektowo-kosztorysową, wymaganą stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów.

5. Roboty budowlano-montażowe mogą być rozpoczynane tylko w obiektach, dla których został uprzednio opracowany i zatwierdzony projekt techniczny wraz z

kosztorysem. W przypadkach uzasadnionych wyjątkową pilnością realizacji poszczególnego obiektu ministrowie w odniesieniu do inwestycji I grupy, a inwestorzy naczelni w odniesieniu do inwestycji II grupy mogą po porozumieniu się z generalnym wykonawcą zezwolić na rozpoczęcie inwestycji mimo braku projektu technicznego i kosztorysu na cały obiekt inwestycyjny, o ile posiadana dokumentacja, opracowana dla zamkniętych fragmentów robót, pozwala na prawidłowe ich wykonywanie i rozliczanie.

6. Wszelkie zamówienia na dostawy inwestycyjne dokonywane być mogą jedynie na kwoty mieszczące się w ramach odnośnych limitów inwestycyjnych. Wyjątek od tej zasady stanowią zamówienia na dostawy dotyczące realizacji planów inwestycyjnych następnych lat, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tym przedmiocie przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

7. Wszelkie zlecenia wewnętrzne, dotyczące robót inwestycyjnych wykonywanych systemem gospodarczym, udzielane być powinny w formie pisemnej i wycenione na podstawie stosownych kosztorysów lub według wartości szacunkowej ustalonej na podstawie cen jednostkowych; zlecenia te opiewać mogą jedynie na kwoty mieszczące się w ramach odnośnych limitów inwestycyjnych danego inwestora i wymagają w tym względzie odpowiedniego stwierdzenia głównego (starszego) księgowego przed podjęciem robót.

8. Wszelkie umowy, zamówienia i zlecenia muszą zawierać symbol tytułu inwestycyjnego (nr oraz nazwa tytułu i składnika), w ramach którego mają być realizowane. W odniesieniu do zamówień, które mają być realizowane w ramach planów inwestycyjnych lat przyszłych, inwestorzy bezzwłocznie po zatwierdzeniu im tytułu inwestycyjnego obejmującego dostawy będące przedmiotem zamówienia obowiązani są potwierdzić zamówienie i zawiadomić dostawcę o symbolu tytułu inwestycyjnego, którego zawiadomienie dotyczy. Ponadto inwestorzy obowiązani są anulować zamówienia, dla których z tytułu inwestycyjnego zostało wycofane pokrycie (np. w przypadku skreślenia tytułu),

9. Wszelkie faktury (rachunki) wystawiane przez przedsiębiorstwa wykonawcze i dostawców, jak również rozliczenia z robót wykonywanych systemem gospodarczym, muszą być zaopatrzone w symbole tytułu inwestycyjnego, powołane w umowie, zamówieniu, zleceniu lub dodatkowym potwierdzeniu.

10. Zakupywanie ze środków obrotowych przedsiębiorstw lub ze środków budżetowych przeznaczonych na działalność bieżącą jakichkolwiek dóbr inwestycyjnych, włącznie z pierwszym wyposażeniem obiektów realizowanych w ramach działalności inwestycyjnej, jest zakazane.

11. Zużywanie środków inwestycyjnych na cele działalności eksploatacyjnej jest zakazane.

12. Rozliczenia z tytułu robót i usług wykonywanych zarówno systemem zleciowym, jak i gospodarczym oraz z tytułu dostaw muszą być wykonywane ściśle w terminach przewidzianych w obowiązujących przepisach.

§ 2. Z uwagi na stwierdzone w latach ostatnich przypadki rażącego łamania dyscypliny inwestycyjnej zleca się wszystkim władzom nadzorującym działalność inwestycyjną podjęcie skutecznych środków mających na celu przeciwdziałanie przede wszystkim następującym przekroczeniom zasad dyscypliny inwestycyjnej:

1) w zakresie działalności biur projektowych:

- a) wykonywanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej przed zawarciem umowy o jej wykonanie,
- b) rozszerzanie zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej poza zakres określony założeniami do projektu dostarczonymi przez inwestora oraz poza zakres określony zleceniem inwestora — bez zgody inwestora,
- c) samowolne wprowadzenie do opracowanej dokumentacji projektowo-kosztorysowej zmian w stosunku do założeń do projektu dostarczonych przez inwestora,
- d) opracowywanie indywidualnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej w przypadkach niewątpliwej możliwości zastosowania dokumentacji typowej,
- e) przekazywanie bezpośrednio przedsiębiorstwom budowlano-montażowym do wykonywania jakichkolwiek fragmentów dokumentacji projektowo-kosztorysowej w etapie projektu wstępnego i projektu technicznego,
- f) opracowywanie kosztorysów bez uprzedniego uzgodnienia z wykonawcą i inwestorem warunków realizacji inwestycji,
- g) niewykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w terminach określonych w umowie zawartej z inwestorem;

2) w zakresie działalności służb urbanistyczno-architektonicznych:

- a) zmiana pierwotnych ustaleń urbanistycznych, przyjętych do będących w toku prac projektowych dla konkretnych obiektów inwestycyjnych;
- b) wprowadzenie poprawek o charakterze architektonicznym do będących w opracowaniu projektów technicznych, jeżeli poprawki te są niezgodne z ustaleniami zawartymi w projekcie wstępnym lub jeżeli poprawki te w zasadniczy sposób podnoszą koszt budowy przyjęty w zatwierdzonym zestawieniu kosztów do projektu wstępnego,

c) wprowadzanie poprawek do zatwierdzonych projektów technicznych lub opracowanych rysunków roboczych, jeżeli wpływają one na podniesienie ustalonego kosztu lub jeżeli powodują odrzucenie już opracowanej dokumentacji projektowo-kosztorysowej i konieczność opracowania jej od nowa tylko ze względów architektonicznych;

3) w zakresie działalności inwestorów:

- a) wprowadzanie do planu inwestycyjnego programu rzeczowego inwestycji, którego wykonanie w ramach określonego dla danej instytucji limitu inwestycyjnego jest nierealne,
- b) przekazywanie przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego, do wykorzystania dla realizacji inwestycji, pełnej lub częściowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej przed uprzednim jej rozpatrzeniem przez komisję oceny projektów inwestycyjnych i zatwierdzeniem przez powołaną do tego odrębnymi przepisami władzę,
- c) niedotrzymanie terminu ustalonego w umowie z biurem projektowym na dostarczenie założeń do projektu oraz wszelkich podkładek potrzebnych dla projektowania,
- d) zawieranie z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym umów, umów dodatkowych i udzielanie zleceń na wykonanie zakresu rzeczowego inwestycji nie znajdującego pełnego pokrycia w posiadanych limicie inwestycyjnym,
- e) zgłaszanie odmowy akceptu wezwań zapłaty bez faktycznego zaistnienia przyczyny, która w oparciu o obowiązujące przepisy odmowę taką uzasadnia,
- f) nieprzestrzeganie obowiązujących terminów zapłaty za wykonane na rzecz inwestorów roboty, dostawy i usługi inwestycyjne;

4) w zakresie działalności przedsiębiorstw budowlano-montażowych:

- a) rozpoczęcie robót inwestycyjnych przed zawarciem umowy z inwestorem i przyjęciem jej przez bank specjalny do finansowania,
- b) wykonywanie robót bez wymaganej i przepisowo zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej lub wydanego przez upoważnioną do tego władzę zwolnienia od obowiązku posiadania dla danych robót dokumentacji,
- c) wykonywanie robót nie objętych umową,
- d) wykonywanie robót o wartości przekraczającej określony umową limit finansowy;

5) w zakresie działalności dostawców — kierowanie faktur za dostawy do inkasa z rachunku rozliczeniowego odbiorcy w przypadku, gdy oczywiste jest, że przedmiot dostawy stanowi inwestycję.

§ 3. 1. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych oraz prezydium rad narodowych do podjęcia bezwzględnej walki ze zdarzającymi się jeszcze przypadkami podejmowania i wykonywania inwestycji pozaplanowych. Wykonywanie inwestycji pozaplanowych należy uważać za działanie na szkodę gospodarki narodowej.

2. Zobowiązuje się Narodowy Bank Polski oraz banki specjalne do badania bilansów kontrolowanych jednostek z punktu widzenia zaangażowania środków obrotowych w inwestycjach wykonanych po dniu 1 stycznia

1955 r., a Narodowy Bank Polski zobowiązuje się ponadto do powiadamiania banków specjalnych o stwierdzonych w tym zakresie przekroczeniach.

3. Zaangażowane w inwestycjach pozaplanowych środki obrotowe nie podlegają refundacji ze środków inwestycyjnych, w związku z czym zakazuje się inwestorom wszystkich szczebli legalizowania inwestycji pozaplanowych po ich wykonaniu — w drodze włączania ich do planu inwestycyjnego albo zatwierdzania dla nich planów rzeczowo-finansowych inwestycji nie scentralizowanych lub pozalimitowych. Niezależnie od tego — celem utrzymania nakładów inwestycyjnych w ramach określonych Narodowym Planem Gospodarczym — plan inwestycyjny musi być zmniejszony o wartość wykonanych inwestycji pozaplanowych. W związku z tym zobowiązuje się banki specjalne — w przypadku stwierdzenia na podstawie badań własnych lub na podstawie zawiadomień Narodowego Banku Polskiego, o których mowa w ust. 2, wykonania inwestycji pozaplanowej przez inwestora planu centralnego — do zwracania się do właściwego inwestora centralnego, a w przypadku stwierdzenia wykonania inwestycji pozaplanowej w planie terenowym — do zwracania się do właściwego przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) o zablokowanie we właściwej części planu centralnego lub we właściwej części planu terenowego limitu inwestycyjnego równego wartości wykonanej inwestycji pozaplanowej.

4. Inwestorzy centralni lub przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) na podstawie zawiadomień banków, o których mowa w ust. 3, obowiązani są w ciągu 30 dni od daty tych zawiadomień zablokować na którymkolwiek z nadzorowanych przez nich tytułów inwestycyjnych limit inwestycyjny w wysokości wartości inwestycji pozaplanowej, o której wykonaniu powiadomił ich bank. Bank specjalny równocześnie z wykonaniem blokady limitu inwestycyjnego zablokuje w tej samej wysokości limit finansowania inwestycji we właściwym dla jednostek planie sfinansowania inwestycji, zawiadamiając o tym Ministerstwo Finansów.

5. W przypadku nieotrzymania w terminie 30 dni od daty zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, dyspozycji w sprawie blokady limitu inwestycyjnego, o której mowa w ust. 4, bank specjalny dokona z urzędu odpowiedzialnej blokady limitu inwestycyjnego i limitu finansowania inwestycji na resortowej lub wojewódzkiej rezerwie inwestycyjnej, a w ich braku na którymkolwiek tytule inwestycyjnym właściwej części planu centralnego lub planu terenowego. O dokonanej blokadzie bank zawiadomi właściwego inwestora centralnego lub przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) oraz Państwową Komisję Planowania Gospodarczego i Ministerstwo Finansów.

6. Celem doraźnego zlikwidowania dotychczasowych nieprawidłowości w zakresie zaangażowania środków obrotowych w inwestycjach pozaplanowych wykonanych w okresie do dnia 31 grudnia 1954 r., zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do przedłożenia właściwym działom Prezydium Rządu w terminie do dnia 30 czerwca 1955 r. wniosków o pokrycie niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw, powstałych na skutek zaangażowania środków obrotowych w inwestycjach pozaplanowych wykonanych do dnia 31 grudnia 1954 r. We wnioskach powyższych należy wyczerpująco naświetlić okoliczności, w jakich inwestycje pozaplanowe zostały wykonane, oraz podać informacje

o sankcjach zastosowanych w odniesieniu do osób, które ponoszą odpowiedzialność za podjęcie i wykonanie inwestycji pozaplanowych.

7. Wprowadza się zasadę obowiązkowego kierowania na drogę postępowania karnego spraw osób odpowiedzialnych za podjęcie lub wykonanie inwestycji pozaplanowej po wejściu w życie niniejszej uchwały.

§ 4. 1. Zobowiązuje się banki specjalne do prowadzenia odrębnej ewidencji wypłat dokonywanych za inwestycje wykonane w ramach planów inwestycyjnych lat poprzednich.

2. Zobowiązuje się banki specjalne do wzmocnienia kontroli w zakresie prawidłowego określania stopnia zaawansowania robót na budowach, terminowego wykonywania planów oddawania inwestycji do użytku, prawidłowości fakturowania oraz prawidłowości wystawiania i wykonywania zleceń roboczych.

3. Zobowiązuje się Narodowy Bank Polski do pogłębienia kontroli w zakresie przestrzegania przez przedsiębiorstwa dyscypliny inwestycyjnej oraz do stosowania wszelkich będących w jego kompetencji sankcji w stosunku do jednostek wykonujących inwestycje ze środków obrotowych.

§ 5. 1. Celem zdecydowanego wyeliminowania przypadków przekraczania limitów inwestycyjnych określonych w planie inwestycyjnym upoważnia się banki specjalne do stosowania następujących sankcji specjalnych w stosunku do inwestorów i przedsiębiorstw budowlano-montażowych w razie stwierdzenia przekroczenia limitów inwestycyjnych:

- 1) w razie stwierdzenia przekroczenia globalnego limitu inwestycyjnego tytułu inwestycyjnego lub objętego nim limitu robót budowlano-montażowych przez jednostkę nadzoru inwestycyjnego lub przez będące inwestorem przedsiębiorstwo budowlano-montażowe bank specjalny wstrzyma przy następnej po tym stwierdzeniu wypłacie 100% premii dla dyrektora (kierownika), głównego (starszego) księgowego i kierownika służby inwestycyjnej zainteresowanego inwestora;
- 2) w razie stwierdzenia przekroczeń, o których mowa w pkt 1, u inwestorów, których działalność eksploatacyjną finansuje Narodowy Bank Polski, bank specjalny zgłosi do Narodowego Banku Polskiego wniosek o wstrzymanie przy najbliższej wypłacie 100% premii dla dyrektora (kierownika), głównego (starszego) księgowego i kierownika służby inwestycyjnej jednostki organizacyjnej będącej inwestorem;
- 3) w razie stwierdzenia wykonywania przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe na rzecz inwestora robót przekraczających ich wartość kwotową, określoną w zawartej z inwestorem umowie, bank specjalny wstrzyma przy następnej po tym stwierdzeniu wypłacie 100% premii dla dyrektora, głównego (starszego) księgowego i kierownika działu produkcji przedsiębiorstwa.

2. W razie stwierdzenia przekroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, bank specjalny niezależnie od wstrzymania premii zablokuje część wypłaty na fundusz płac przedsiębiorstwa ustaloną w stosunku odpowiadającym stosunkowi wartości robót przekraczających zawartą z inwestorem umowę do wartości przerobu stanowiącego podstawę do obliczenia funduszu płac przedsiębiorstwa za dany okres; zwolnienie funduszu płac od blokady może nastąpić w trybie właściwym dla zwolnienia od blokady zastosowanej z innych niż omawiana przyczyn.

3. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w odniesieniu do podległych mu przedsiębiorstw budowlano-montażowych lub inwestorów finansowanych z budżetu centralnego, a właściwy przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) w odniesieniu do przedsiębiorstw budowlano-montażowych lub inwestorów finansowanych z budżetów terenowych może bankowi specjalnemu dać dyspozycję uchylenia sankcji zastosowanej zgodnie z przepisami ust. 1, udzielając zarazem zapewnienia, że w ciągu 30 dni od daty tej dyspozycji zostaną przeprowadzone dochodzenia w sprawie przekroczenia limitu inwestycyjnego lub limitu na roboty oraz zostaną przeprowadzone w planie inwestycyjnym odpowiednie zmiany mające na celu zalegalizowanie tych przekroczeń. Jeśli chodzi o uchylenie sankcji zastosowanej w odniesieniu do przedsiębiorstw budowlano-montażowych, to minister nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wydaje odnośną dyspozycję po uprzednim porozumieniu się z ministrem nadzorującym inwestora, którego limit został przekroczony.

4. W przypadku gdy mimo upływu 30 dni od daty dyspozycji, o której mowa w ust. 3, limit inwestycyjny, który został przekroczony, nie zostanie odpowiednio zwiększony, bank specjalny lub na jego wniosek Narodowy Bank Polski przy najbliższej wypłacie pozbawi osoby, o których mowa w ust. 1, 100% premii, przy czym decyzja banku w tym przypadku będzie decyzją ostateczną.

5. W przypadku gdy mimo zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 4, przekroczenie limitu nie zostanie zlikwidowane, bank będzie stosował sankcje, o których mowa w ust. 1, do czasu zalegalizowania przekroczenia limitu, przy czym uchylenie zastosowanej sankcji w trybie określonym w ust. 3 nie może mieć w tym przypadku zastosowania.

6. Jeżeli przekroczenie limitu inwestycyjnego zostanie stwierdzone w okresie nie pozwalającym na dokonanie jego legalizacji w ramach planu inwestycyjnego tego samego roku, w którym przekroczenie nastąpiło, jednostka powołana do jego legalizacji może ją przeprowadzić w drodze zablokowania w odpowiedniej wysokości limitu na tym samym tytule inwestycyjnym lub — jeśli został on zakończony — na innym tytule inwestycyjnym planu inwestycyjnego roku następnego.

7. Zastosowanie sankcji, o których mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości stosowania innych sankcji na mocy odrębnych przepisów.

§ 6. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do zbadania, czy wszyscy podlegli im inwestorzy sprawdzili tytuły inwestycyjne objęte planem inwestycyjnym na rok 1955 z punktu widzenia realnej możliwości wykonania przewidzianego w nich zakresu rzeczowego w ramach posiadanych limitów inwestycyjnych oraz natychmiastowego zlecenia dokonania takiego sprawdzenia tym inwestorom, którzy go jeszcze nie dokonali. W razie stwierdzenia rozbieżności między zakresem rzeczowym a limitem inwestycyjnym inwestorzy obowiązani są do bezwzględnego dostosowania w porozumieniu z przedsiębiorstwami wykonawczymi zakresu rzeczowego inwestycji do posiadanych limitów inwestycyjnych.

§ 7. 1. Celem doraźnego wyeliminowania z planu inwestycyjnego na rok 1955 inwestycji nie posiadających wymaganej dla ich realizacji dokumentacji projektowo-kosztorysowej zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do zbadania w terminie do dnia 31 maja 1955 r. stanu zaopatrzenia inwestycji podległych

im inwestorów objętych planem inwestycyjnym na rok 1955 w dokumentację projektowo-kosztorysową oraz do przesłania Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawozdania z wyników badań wraz z wykazami inwestycji, które z braku dokumentacji nie mają warunków do realizacji według obowiązujących przepisów.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przedłoży Prezydium Rządu w terminie do dnia 30 czerwca 1955 r. opracowane na podstawie wyżej wymienionych sprawozdań wnioski w sprawie odpowiedniego zmniejszenia planu inwestycyjnego na 1955 r.

§ 8. 1. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do referowania właściwym działom Prezydium Rządu kwartalnych sprawozdań z przebiegu rzeczowego i finansowego wykonania planu inwestycyjnego, wykonania planu oddawania inwestycji do użytku, stanu zaopatrzenia inwestycji w dokumentację projektowo-kosztorysową i innych zagadnień związanych z działalnością inwestycyjną ze szczególnym uwzględnieniem środków podjętych dla pogłębienia dyscypliny inwestycyjnej oraz szczegółowym omówieniem przypadków podjęcia i wykonywania inwestycji pozaplanowych.

2. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych nadzorujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe do referowania właściwym działom Prezydium Rządu kwartalnych sprawozdań z wyników działalności tych przedsiębiorstw. W razie zaistnienia w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych ponadplanowych lub nie planowanych strat ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) obowiązani są równocześnie zgłosić działowi Prezydium Rządu wnioski o ich pokrycie, a zarazem przedstawić środki, jakie zamierzają podjąć dla zlikwidowania w okresach następnych źródeł powstawania tego rodzaju strat.

§ 9. 1. Zobowiązuje się wszystkie władze powołane do stosowania sankcji za przekraczanie dyscypliny inwestycyjnej do rygorystycznego stosowania właściwych sankcji w przypadkach stwierdzonego przekroczenia dyscypliny inwestycyjnej.

2. Zaniedbanie zastosowania sankcji w przypadkach, gdy zachodzi potrzeba jej zastosowania, stwarza podstawę do zastosowania przez władze nadzorcze sankcji w stosunku do osób, które bez szczególnego uzasadnienia zastosowania sankcji zaniechały.

3. Celem zapewnienia rygorystycznego stosowania sankcji za przekroczenie dyscypliny inwestycyjnej zobowiązuje się Ministra Kontroli Państwowej do powołania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów stałej komisji do badania przekroczeń dyscypliny inwestycyjnej oraz do corocznego przedkładania Prezydium Rządu sprawozdania z wyników prac tej komisji.

§ 10. Przepisy uchwały nie dotyczą rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

§ 11. Uchyła się uchwałę nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, począwszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124).

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim ministrom i kierownikom urzędów centralnych i prezdydiom rad narodowych wszystkich szczebli.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 320 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 29 kwietnia 1955 r.

w sprawie przeprowadzenia w roku 1955 dorocznego spisu rolnego.

W celu przeprowadzenia spisu powierzchni użytków i zasiewów oraz pogłowia zwierząt gospodarskich, jaki dokonywany jest corocznie na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie statystyki produkcji rolnej (Dz. U. Nr 47, poz. 353), jak również w celu przygotowania należytych podstaw do kontroli wyników tego spisu — Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Spis powierzchni użytków i zasiewów oraz pogłowia zwierząt gospodarskich, zwany dalej w skróceniu spisem, będzie przeprowadzony w dniach od 13 do 18 czerwca 1955 r.

2. Prace związane z organizacją i przeprowadzeniem spisu powinny mieć pierwszeństwo wykonania przed wszystkimi innymi pracami statystyczno-sprawozdawczymi.

§ 2. 1. Spis w gromadach, osiedlach i miastach przeprowadzą rachmistrze spisowi z udziałem aktywu społecznego i młodzieżowego, obchodząc wszystkie indywidualne gospodarstwa rolne oraz indywidualnych właścicieli inwentarza żywego, nie posiadających gospodarstw rolnych, i wypełniając formularze na podstawie informacji udzielonych przez gospodarzy i posiadaczy zwierząt lub przez dorosłych członków ich rodzin.

2. W gospodarstwach państwowych spisu dokonują kierownicy tych gospodarstw, w spółdzielniach produkcyjnych — zarządy spółdzielni, w nadleśnictwach — nadleśniczowie.

§ 3. 1. Kierownictwo spisem należy do Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Władzami spisowymi w terenie są prezydja rad narodowych wojewódzkich, powiatowych, miejskich, osiedli oraz gromadzkich.

3. Władze spisowe działają przez pełnomocników spisowych wyznaczonych dla województw, powiatów, miast, osiedli i gromad.

4. Przy prezdyjach powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli działają powołane przez te prezydja powiatowe, miejskie i gromadzkie komisje spisowe oraz komisje spisowe dla osiedli.

§ 4. 1. Organami terenowymi władz spisowych powołanych do wykonania zadań spisowych są:

- a) na szczeblu wojewódzkim — wydziały statystyki prezdyjów wojewódzkich rad narodowych, wojewódzkie zarządy rolnictwa oraz wojewódzkie komisje planowania gospodarczego,
- b) na szczeblu powiatowym — powiatowe zarządy rolnictwa, powiatowe komisje planowania gospodarczego, statystycy powiatowi,
- c) na szczeblu osiedli i miast nie stanowiących powiatów miejskich — personel prezdyjów odpowiednich rad narodowych,
- d) na szczeblu gromadzkim — personel prezdyjów gromadzkich rad narodowych oraz komisje spisowe.

2. Zobowiązuje się prezydja rad narodowych do zapewnienia, aby personel organów terenowych władz spisowych nie był w czasie prac spisowych odrywany do innych zajęć służbowych, które by ograniczyły możliwość należytego wypełniania przez niego czynności spisowych.

§ 5. W ramach prac przygotowawczych do spisu terenowe władze spisowe sporządzą wykazy gospodarstw rolnych. Sposób i terminy sporządzania wykazów ustali instrukcja wydana przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Urzędem Rady Ministrów.

§ 6. 1. Sposób i terminarz przeprowadzenia czynności spisowych, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie statystyki produkcji rolnej (Dz. U. Nr 47, poz. 353), jak również skład i zasady działania komisji spisowych ustali instrukcja wydana przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Rolnictwa, Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych i Ministrem Leśnictwa — za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

2. Za właściwe i terminowe przeprowadzenie akcji spisowej w terenie odpowiedzialne są prezydja rad narodowych, które obowiązują następujące nieprzekraczalne terminy zakończenia prac spisowych na poszczególnych szczeblach:

- a) w gromadach, osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów — do 22 czerwca,
- b) w powiatach i miastach stanowiących powiaty — do 30 czerwca,
- c) w województwach — do 5 lipca.

3. Bezpośrednio po dokonaniu czynności spisowych w gromadzie prezydium gromadzkiej rady narodowej na zebraniu z udziałem komisji spisowej ocenia zgodność danych zebranych przy spisie ze stanem faktycznym. W przypadkach stwierdzonych niezgodności prezydium gromadzkiej rady narodowej obowiązane jest wyjaśnić te rozbieżności i wnieść odpowiednie poprawki.

4. Powiatowy pełnomocnik spisowy obowiązany jest najdalej w dniu 30 czerwca odesłać zestawienie zbiorcze do Głównego Urzędu Statystycznego, a wtórniki zestawień zbiorczych — do pełnomocnika wojewódzkiego. Wojewódzki pełnomocnik spisowy obowiązany jest najdalej w dniu 5 lipca odesłać wojewódzkie zestawienia zbiorcze do Głównego Urzędu Statystycznego.

5. Zobowiązuje się Główny Urząd Statystyczny do opracowania prowizorycznych wyników spisu do dnia 25 lipca 1955 r.

§ 7. Ministerstwo Rolnictwa, a w odniesieniu do obszaru m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz miast stanowiących powiaty Ministerstwo Gospodarki Komunalnej kontrolują, a w przypadkach spostrzeżonych nieścisłości uzupełnią będące w posiadaniu prezdyjów rad narodowych powiatowych, miejskich, osiedli i gromadzkich dane dotyczące aktualnej powierzchni geograficznej powiatów, miast, osiedli i gromad.

§ 8. 1. Ministerstwo Rolnictwa w czasie od dnia 18 czerwca do dnia 10 lipca 1955 r. dokona kontrolnych pomiarów powierzchni użytków i zasiewów w społecznościach i indywidualnych gospodarstwach rolnych wytypowanych przez Główny Urząd Statystyczny. Sposób przeprowadzenia pomiarów kontrolnych ustali instrukcja wydana przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego i Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych.